

вастиянова, по фотографската репродукция у Лаврова и по нашето факсимиле (по Севастиянова), което даваме тукъ,

отъ подписа може да се прочете следното:

(З)на	(къ)
Гі(о)	 ъ

Важното въ случая е, гдето презъ 982 г. въ земитѣ до Св.-Гора, именно въ и около града Йерисо, който лежи на провлака на светогорския полуостровъ, е имало заселени славяни, нѣкои отъ които се подписвали съ глаголки букви, а други съ грѣцки букви. Сега въ науката се приема, че глаголицата се е употрѣбавала въ Велика Моравия, а сетне тя е била замѣнена въ България съ кирилицата. Нашиятъ паметникъ отъ 982 г., сто години нѣщо следъ смъртъта на Методия, показва, че глаголицата не е била слѣзла скоро отъ употрѣба и въ славяно-българскитѣ краища. Намѣрениятъ пѣкъ глаголки надписъ въ откритата преди две години църква въ Преславъ, която ще да е отъ времето на Бориса и Симеона, показва, че и въ северна България си служели съ тая азбука и то доста рано.

Нашиятъ паметникъ е важенъ и отъ друга страна. Докато въ него нѣкои отъ жителитѣ на Йерисо се издаватъ по имената си и по глаголското си писмо за славяни, въ другъ, по-старъ паметникъ се говори за поселени въ сѣщия край славяно-българи. Това е хрисовултъ на императоръ Романа, даденъ на светогорския манастиръ на Йоана Ко-